

همسانه‌سازی و انتقال ژن لوسيفراز حشره شبتاب گونه ایرانی به گیاه توتون *Lampyris turkestanicus*

بابک لطیف^۱، مختار جلالی جواران^۲، حمید رجبی معماری^۳ و حامد اژدری^۴

۱- دانشجوی سابق کارشناسی ارشد بیوتکنولوژی کشاورزی گروه اصلاح نباتات و بیوتکنولوژی کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس

۲- نویسنده مسئول: دانشیار گروه اصلاح نباتات و بیوتکنولوژی کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس

(m_jalali@modares.ac.ir)

۳- استادیار گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهید چمران

۴- دانشجوی کارشناسی ارشد بیوتکنولوژی کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس

تاریخ دریافت: ۸۸/۲/۲۹

تاریخ پذیرش: ۸۹/۲/۱۵

چکیده

"کشاورزی مولکولی" به تولید پروتئین‌های دارویی و آنزیم‌های صنعتی توسط گیاهان از طریق مهندسی ژنتیک اطلاق می‌شود. آنزیم لوسيفراز حشره شبتاب یکی از مهم‌ترین آنزیم‌های صنعتی است که به طور وسیعی در زمینه‌های مختلف بیوتکنولوژی و بیولوژی سلولی و مولکولی بویژه در تشخیص میزان ATP به منظور تشخیص آلودگی‌های میکروبی، تهیه کیت‌های تشخیص سرطان، غربالگری داروها، زیست‌حسگرها، همچنین در بررسی روابط برهمکنشی و تاخوردگی پروتئین‌ها، سنجش‌های آنزیمی و توالی‌بایی DNA (Pyrosequencing) استفاده می‌شود. ژن لوسيفراز نیز به عنوان ژن گزارشگر ایده‌آل در مهندسی ژنتیک به منظور بهینه‌سازی سیستم انتقال ژن، کاربرد فراوان دارد. تحقیق حاضر جهت همسانه‌سازی، انتقال ژن لوسيفراز حشره شبتاب گونه ایرانی (*L. turkestanicus*) (Heyden) و تولید آن در گیاه توتون انجام گرفت. برای این منظور آغازگرهاي مناسب با توجه به توالی‌های دو انتهای ژن لوسيفراز (*luc*،)، محل‌های برشی مناسب و توالی افزایش‌دهنده بیان گیاهی (Kozak sequence) طراحی و ژن مورد نظر پس از جداسازی، در ناقل بیانی pCAMBIA1304 همسانه‌سازی شد. این ژن تحت کنترل پیشبرنده CaMV35S و خاتمه‌دهنده NOS قرار دارد. به منظور اطمینان از همسانه‌سازی، سازه تهیه‌شده با استفاده از بررسی‌های Colony PCR، هضم آنزیمی، توالی‌بایی و هم‌دیفیسازی آن در بانک اطلاعاتی (GenBank)، مورد تایید قرار گرفت. سپس سازه تهیه‌شده به کمک باکتری آگروباکتریوم سویه LBA4404 به گیاهان توتون منتقل گردید و گیاهان تواریخت بر روی محیط‌های کشت انتخابی حاوی آنتی‌بیوتیک‌های هیبرومایسین و سفووتاکسیم باززایی شدند. بررسی مولکولی PCR با استفاده از آغازگرهاي اختصاصی بر روی DNA ژنومی گیاهان تواریخت و شاهد، انتقال ژن لوسيفراز را به گیاهان باززایی شده تایید نمود.

کلید واژه‌ها: لوسيفراز حشره شبتاب، همسانه‌سازی، انتقال ژن، توتون، کشاورزی مولکولی

مقدمه

فرآورده‌های بیولوژیکی فعال و مشابه شکل طبیعی، بیان بالای ژن و تولید بالای پروتئین نوترکیب، پایداری بیشتر و همچنین عدم وجود خطرات ناشی از آلودگی اشاره کرد (۵). در اواخر دهه ۸۰ میلادی تکنولوژی تولید پروتئین و DNA نوترکیب در

تولید پروتئین‌های دارویی و صنعتی از طریق گیاهان را اصطلاحاً کشاورزی مولکولی گویند. از مهمترین مزایای تولید پروتئین‌های نو ترکیب در سیستم‌های بیانی گیاهی می‌توان به اقتصادی‌تر بودن تولید آنها نسبت به سیستم‌های صنعتی، تولید

زیستحسگرها^{۱۲}، همچنین در غربالگری داروها، بررسی روابط برهمنکشی و تاخور دگی پروتئین ها، سنجش های آنزیمی، توالی یابی DNA به روش Pyrosequencing و نیز ژن لوسيفراز به عنوان ژن گزارشگر بسیار حساس، کاربرد فراوان دارد (۱، ۳، ۱۰، ۱۲، ۱۴، ۲۱ و ۲۲). در دهه های اخیر گرایش زیادی برای تولید تجاری و در مقیاس وسیع این آنزیم به منظور توسعه تکنولوژی های مبتنی بر لوسيفراز و جایگزینی آنها به جای روش های قیمتی غربالگری به وجود آمده است. در ابتدا تنها راه تهیه آنزیم لوسيفراز، تخلیص آن از حشره شبتاب بود؛ اما در سال ۱۹۸۵ برای اولین بار cDNA ژن لوسيفراز *Photinus* شبتاب گونه آمریکای شمالی *pyralis* (Linnaeus) و باکتری *Escherichia coli* (Migula) بیان شد و بدین ترتیب امکان تولید این پروتئین در مقادیر زیاد فراهم گشت (۶). به طور معمول، تولید لوسيفراز نوترکیب عمدهاً به سیستم های میکروبی وابسته است. لوسيفراز نوترکیبی که در این سیستم ها بیان می شود، به دلیل ماهیت پروکاریوتی^{۱۳} سیستم بیانی باکتری ها، قادر خصوصیات مطلوب آنزیمی و پایداری مناسب می باشد، اما فرآیندهایی نظری تشکیل باندهای دی سولفیدی^{۱۴}، تاخور دگی^{۱۵} و گلیکوزیلاسیون^{۱۶} در سیستم های بیان گیاهی به طرز صحیح صورت می گیرد. همچنین فرم های تجاری موجود این آنزیم، بسیار گران قیمت بوده و استفاده از آنها مقرن به صرفه نیست؛ با توجه به اهمیت روزافزون این آنزیم، تولید انبوه و کم هزینه آن در قالب کشاورزی مولکولی از اهمیت ویژه ای برخوردار است.

گیاهان باعث کشف سیستم های بیان گیاهی شد که قادر به تولید پروتئین های ارزشمند بودند. کشاورزی مولکولی دارای پتانسیل بالایی در تولید نامحدود پروتئین های دارویی و آنزیم ها می باشد (۲۴). آنزیم لوسيفراز عامل اصلی پدیده بیولومینسانس^۱ یا نشر نور توسط موجودات زنده است. بیولومینسانس به فرآیند تبدیل انرژی شیمیایی به نور در سیستم های زیستی گفته می شود و به دو جزء اصلی یعنی آنزیم لوسيفراز^۲ و سویسترای لوسيفرین^۳ بستگی دارد. این فرایند در دسته وسیعی از جانداران آبزی و خشکی زی مشاهده و گزارش شده است. آنزیم های درگیر در این فرایند با نام کلی لوسيفراز نامگذاری شده اند. واکنش آنزیم ها عموماً منجر به تولید نور سبز - زرد می شود (۹). به دلیل کاربرد فراوان لوسيفراز حشره شبتاب^۴، بیشتر مطالعات بر روی این آنزیم صورت گرفته است. این آنزیم با استفاده از O₂، Mg²⁺ و ATP با انجام عمل اکسیداتیو^۵، دکربوکسیلاسیون^۶ بر روی سویسترای D-لوسيفرین، نور سبز - زرد و نیز آدنوزین مونوفسفات^۷ (AMP)، CO₂، اکسی لوسيفرین^۸ و پیروفسفات^۹ (PP_i) تولید می کند (۹). آنزیم لوسيفراز حشره شبتاب یکی از مهمترین آنزیم هایی است که در زمینه های مختلف به ویژه در تشخیص مقدار ATP از طریق لومینومتری^{۱۰} (که حساس ترین روش سنجش ATP است)، به منظور تشخیص آلوگی های میکروبی، اندازه گیری میزان حیات سلولی^{۱۱}، تهیه کیت های تشخیص سرطان و

1- Bioluminescence

2- Luciferase

3- Luciferin

4- Firefly

5- Oxidative

6- Decarboxylation

7- Adenosine monophosphate

8- Oxy luciferin

9- Pyrophosphate

10- Luminometry

11- Viability

12- Biosensors

13- Prokaryotic

14- Disulphide bands

15- Folding

16- Glycosylation

انتقال ژن می‌توان به قرارگیری ژن مورد نظر از طریق T-DNA باکتری در ژنوم گیاه مورد نظر و همچنین بیان پایدار ژن منتقل شده اشاره نمود (۸). با توجه به موارد کاربرد فراوان آنزیم لوسيفراز که به بخشی از آنها اشاره شد و با توجه به نیاز روزافزون تولید تجاری این آنزیم در شکل صحیح و مقیاس گستردۀ، در این تحقیق از گیاه توتون به عنوان یک منبع مناسب برای تولید آنزیم لوسيفراز با *L. turkestanicus* منشا حشره شبتاب گونه ایرانی استفاده شده است.

مواد و روش‌ها

در این پژوهش ژن لوسيفراز حشره شبتاب (*luc*) پس از تکثیر از طریق^۱ PCR با آغازگرهای اختصاصی، در ناقل pCAMBIA1304 و مایبن pCAMBIA1304 با NOS با پیشبرنده^۲ CaMV35S و خاتمه‌دهنده^۳ *BstEII* و *NcoI* کلون^۴ استفاده از آنزیم‌های بررشی *BstEII* و *NcoI* گردید و به باکتری *E. coli* انتقال یافت. سازه ژنی تهیه شده با استفاده از آزمون‌های PCR، واکنش هضم آنزیمی و در نهایت توالی‌بایی و همردیفسازی آن در بانک‌های اطلاعاتی مورد تأیید قرار گرفت. سپس سازه ژنی حاصل به آگروباکتریوم *Agrobacterium tumefaciens* منتقل شده و در نهایت از آگروباکتریوم به منظور تلقیح گیاهان توتون استفاده شد. گیاهان توتون حاوی ژن لوسيفراز با استفاده از محیط‌های کشت انتخابی، بازایی شده و بر روی گیاهان تاریخت^۵ آزمون PCR انجام گرفت.

باکتری‌ها: در این تحقیق از دو باکتری *A. tumefaciens* و *DH5α* سویه *E. coli* استفاده شد. از باکتری *E. coli* به عنوان میزبان برای نگهداری و تکثیر سازه تهیه

تا کنون بیشترین مطالعات در زمینه لوسيفراز حشره شبتاب بر روی گونه آمریکای شمالی *P. pyralis* انجام شده است، اما طی سال‌های اخیر در دانشکده علوم پایه دانشگاه تربیت مدرس، تحقیقات موفقیت‌آمیزی بر روی سیستم بیولومینسانس حشرات شبتاب گونه‌های ایرانی cDNA صورت گرفته و برای اولین بار جداسازی *E. coli* در باکتری *Lampyris turkestanicus* در گروه بیوشیمی این دانشکده انجام شده است. این ژن دارای ۱۶۴۴ جفت باز است که پروتئینی با ۵۴۷ اسید‌آمینه و وزن مولکولی KDa ۶۲ را کد می‌کند (شماره دستیابی GenBank: AY742225).

توتون زراعی (*Nicotiana tabacum* Linnaeus) گیاهی در کشاورزی مولکولی و تولید پروتئین‌های نوترکیب دارد. توتون یک محصول غیرغذایی و غیرعلوفه‌ای است که علاوه بر انعطاف‌پذیری بالا نسبت به دستورالعمل ژنتیکی، دارای مزایای متعددی از جمله تولید وزن تر بالا (حدود ۵۰ تا ۱۰۰ تن در هکتار عملکرد برگ تازه طی چند برداشت در طول یک فصل کاشت) و تولید بذر زیاد (بیشتر از یک میلیون بذر در یک گیاه) می‌باشد (۴ و ۱۵).

همچنین توتون یک محصول خودگردان‌افشان است و خویشاوندان زراعی یا وحشی کمی دارد؛ بنابراین امکان فرار ژن در این حالت بسیار اندک است. علاوه بر این هر دو تکنیک نرعمی و عقیمی بذر قابلً در توتون ایجاد شده‌اند و تکنولوژی پیشرفته‌ای برای جلوگیری از انتقال و فرار ژن از طریق گردش بذر به گیاهان دیگر، به آسانی در دسترس است (۱۶).

Agrobacterium tumefaciens باکتری (Smith and Townsend) از سال ۱۹۸۳ به منظور انتقال ژن به گیاهان به طور گستردۀ مورد استفاده قرار می‌گیرد. از جمله مزایای این روش

1- Polymerase chain reaction

2- Promoter

3- Terminator

4- Clone

5- Transgenic

درون شیشه‌ای، به قطعاتی به طول ۲ الی ۳ سانتی‌متر که هر قطعه حاوی یک جوانه و یک برگ بود، و انتقال آنها به ظروف شیشه‌ای حاوی محیط کشت MS جامد بدون هورمون و آنتی‌بیوتیک انجام شد. بعد از دو هفته گیاهان رشد کرده و جهت تلقیح آماده شدند.

تکثیر ژن لوسيفراز با PCR و همسانه‌سازی

آن در ناقل pCAMBIA1304: تکثیر قطعه آن در ناقل pCAMBIA1304 با استفاده از دستگاه ترموسایکلر^۱ و با DNA استفاده از آغازگرهای اختصاصی طراحی شده انجام شد. مواد واکنش‌دهنده در PCR (در حجم $25 \mu\text{l}$) عبارت بودند از: 0.2 mM از هر کدام از dNTPها، 2.5 mM MgCl_2 از هر کدام از آغازگرهای 100 ng DNA به عنوان الگو و یک واحد از آنزیم Taq DNA Polymerase. شرایط PCR برای تکثیر ژن لوسيفراز شامل دمای 94°C و اسرشت 72°C به مدت 30 ثانیه، دمای اتصال 52°C برای 50 ثانیه و دمای طویل‌شدن 72°C به مدت 2 دقیقه، به تعداد 35 دور بود. جهت تخلیص محصول PCR از کیت تخلیص QIAGEN استفاده گردید. سپس محصول PCR تخلیص شده و همچنین ناقل pCAMBIA1304 با آنزیم‌های *NcoI* و *BstEII* هضم گردیده و مجدداً خالص‌سازی شدند. در نهایت ژن لوسيفراز در ناقل بیانی گیاهی pCAMBIA1304 بدست آمده luc.1304 نامگذاری گردید.

ترانسفورماسیون *E. coli* با سازه‌های تهیه شده: برای تاریختی باکتری *E. coli* از روش شوک حرارتی استفاده شد (۲۳) به اینصورت که باکتری‌های مستعد شده همراه با محصول همسانه‌سازی به آرامی مخلوط گردیده و به مدت 30 دقیقه بر روی یخ قرار داده شدند. سپس باکتری‌ها به مدت 90 ثانیه در دمای 42°C قرار

شده و از باکتری *A. tumefaciens* جهت انتقال ژن هدف به گیاه توتون استفاده شد.

آغازگرهای: آغازگرهای مناسب ژن لوسيفراز با توجه به توالی جایگاه‌های برشی آنزیم‌های *NcoI* و *BstEII* در ناقل ۱۳۰۴ pCAMBIA1304، توالی‌های کناری ژن لوسيفراز و توالی افزایش‌دهنده بیانی در سیستم‌های گیاهی^۲ طراحی گردیدند. به منظور افزایش کارایی هضم توسط آنزیم‌های برشی، دو توالی اضافی به عنوان لنگرگاه آنزیم، به دو طرف جایگاه برشی افزوده شد. توالی این آغازگرها عبارتند از:

آغازگر پیشرو^۳:

5'- CCC **ATG** GAA GAT GCA AAA
AAT ATT ATG -3'

آغازگر معکوس^۳:

5'- GGG TCA CCA **TTA** CAA TTT
GGA TTT TTT TCC -3'

ناقل‌ها: در مطالعه حاضر از دو ناقل استفاده شد.

ناقل pQE30 cDNA ژن لوسيفراز که از علیپور و همکاران^۴ دریافت گردید (۲) و ناقل بیانی گیاهی pCAMBIA1304 که دارای ژن مقاومت به کانامایسین^۵ برای گرینش باکتریایی، ژن مقاومت به هیگرومایسین^۶ جهت انتخاب در گیاه، محلهای برشی *BstEII* و *NcoI*، پیشبرنده CaMV35S و توالي خاتمه‌دهنده NOS است.

مواد گیاهی: در این تحقیق از گیاه توتون *Nicotiana tabacum* cv. Xanthi (تهیه شده از پژوهشگاه ملی مهندسی زنتیک و زیست‌فناوری). بذور استریل شده توتون در محیط کشت MS (0.5X) و بدون هورمون و آنتی‌بیوتیک کشت شدند (۱۸). تکثیر مواد گیاهی نیز از طریق تقسیم ساقه گیاهان توتون رشدیافته در شرایط

1- Kozak sequence

2- Forward primer

3- Backward primer

4- Alipour *et al.*

5- Kanamycin

6- Hygromycin

قطعات برگی بر روی محیط همکشتی^۱ (شامل محیط پایه MS + ۰/۱ میلی‌گرم در لیتر NAA و ۲ میلی‌گرم در لیتر (BAP) منتقل شده و در دمای ۲۶ °C در تاریکی به مدت دو روز قرار داده شدند. در مرحله بعدی این قطعات برگی بر روی محیط نوساقه‌زایی (شامل محیط همکشتی ۰/۱۵، ۰/۲۰ و ۰/۲۵ میلی‌گرم در لیتر هیگرومایسین و ۰/۲۰۰ میلی‌گرم در لیتر سفوتاکسیم) در دمای ۲۶ °C با یک دوره نوری ۱۶ ساعت روشنایی و ۸ ساعت تاریکی برای مدت ۴ هفته منتقل شدند. بعد از ساقه‌زایی، گیاهچه‌ها به ظروف شیشه‌ای حاوی محیط ریشه‌زایی (شامل محیط پایه MS + ۰/۲۵ میلی‌گرم در لیتر هیگرومایسین و ۰/۲۰۰ میلی‌گرم در لیتر سفوتاکسیم + ۰/۵ میلی‌گرم در لیتر NAA) انتقال یافته و در دمای ۲۶ °C با دوره نوری ۱۶ ساعت روشنایی به مدت ۱۴ روز نگهداری شدند تا ریشه‌زایی صورت گیرد. در نهایت پس از حدود ۲ تا ۳ هفته، گیاهان توتون به گلدان‌های حاوی ورمیکولایت منتقل شدند تا برای انتقال به خاک آماده گردند.

بررسی گیاهان تواریخت: برگ‌های جوان گیاهان بازیابی شده بر روی محیط کشت انتخابی برای استخراج DNA مورد استفاده قرار گرفتند و استخراج DNA به روش CTAB انجام شد (۱۹). آنالیز PCR با استفاده از آغازگرهای اختصاصی انجام شد (شرایط ذکر شده) و گیاهان حاوی ژن لوسيفراز شناسایی و انتخاب شدند.

نتایج

تکثیر ژن لوسيفراز از طریق PCR با آغازگرهای اختصاصی: ژن لوسيفراز از پلاسمید pQE30 با استفاده از آغازگرهای اختصاصی که بر اساس توالی‌های انتهایی ۳ و ۵ ژن لوسيفراز و محلهای برشی *NcoI* (در آغازگر پیشرو) و

گرفتند و سپس مجدداً به مدت ۲ دقیقه بر روی یخ نگهداری شدند. در مرحله بعد، پس از افزودن محیط LB مایع به میکروتیوب‌ها، به مدت یک ساعت در شیکرانکوباتور ۳۷ °C قرار داده شدند. در نهایت محلول باکتری حاصل روی محیط کشت LB جامد حاوی کانامایسین (۰/۵ میلی‌گرم در لیتر) توزیع گردید و در دمای ۳۷ °C به مدت ۱۵ ساعت نگهداری شد.

A. tumefaciens انتقال سازه‌های ایجاد شده به برای تراریختی آگروباکتریوم، روش استاندارد انحصار و ذوب با استفاده از کلرید کلسیم به کار گرفته شد. سوسپانسیون آگروباکتریوم در محیط کشت LB مایع، با استفاده از سانتریفیوژ در ۳۵۰۰ دور در دقیقه و به مدت ۱۰ دقیقه رسوب داده شد. به رسوب حاصل مقدار ۱۰۰ میکرولیتر CaCl₂ (۰/۲ mM) استریل و سرد اضافه گردید. سپس سازه تخلیص شده به آن اضافه شد و بلافصله در نیتروژن مایع قرار گرفت. در مرحله بعد میکروتیوب حاوی سازه و آگروباکتریوم به مدت ۵ دقیقه در دمای ۳۷ °C قرار گرفت و محیط LB مایع به آن اضافه گردید و به مدت ۲ ساعت در شیکرانکوباتور ۲۸ °C قرار داده شد. محلول حاصل بر روی محیط کشت LB جامد حاوی آنتیبیوتیک‌های استرپتومایسین (۰/۱ میلی‌گرم در لیتر) و کانامایسین (۰/۵ میلی‌گرم در لیتر) گسترش داده شد و در دمای ۲۸ °C به مدت ۲ روز نگهداری گردید.

تواریخت نمودن توتون با استفاده از گیاهان توتون بر روی محیط کشت MS رشد داده شدند و جوان‌ترین برگ‌ها (با طول حدود ۴ سانتی‌متر) برای تلقیح انتخاب شدند. سوسپانسیون آگروباکتریوم (OD_{600nm} = ۱) حاوی سازه مورد نظر تهیه گردید. هر یک از برگ‌ها به ۴ تا ۶ قطعه تقسیم و در داخل پتری دیش‌های حاوی ۳۰ میلی‌لیتر از سوسپانسیون آگروباکتریوم، به مدت ۱۰ دقیقه در دمای اتاق نگهداری شدند. سپس

انتقال ژن لوسیفر از گیاه توتون: عمل تاریخت نمودن گیاهان توتون با استفاده از تلقیح با آگروباکتریوم نژاد LBA4404 صورت گرفت. برگ‌های توتون که با آگروباکتریوم (حاوی سازه MS 1304) تلقیح شدند، بر روی محیط کشت NcoI (luc.1304) برش داده شدند. پس از اطمینان از انتخابی حاوی آنتی‌بیوتیک‌های هیگرومایسین (۱۵۰ و ۲۵۰ میلی‌گرم در لیتر) و سفوتاکسیم (۲۰۰ میلی‌گرم در لیتر) قرار گرفتند. پس از چند هفته ریزنمونه‌های تلقیح شده، تولید گیاهچه کردند (شکل ۵) در حالی که بر روی ریزنمونه‌های شاهد (بدون تلقیح با آگروباکتریوم و تلقیح با آگروباکتریوم بدون سازه 1304) هیچ‌گونه بازیابی مشاهده نشد (شکل ۵).

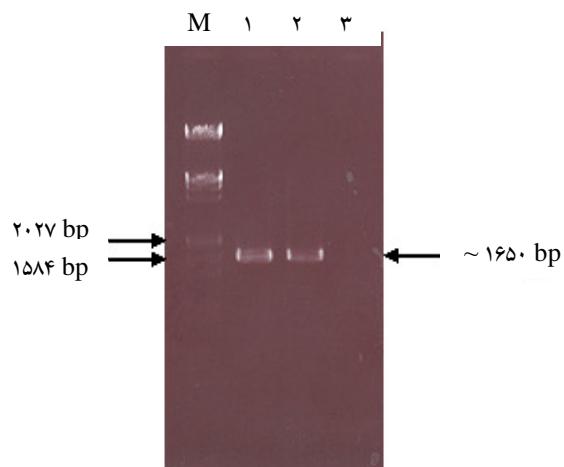
بررسی گیاهان تواریخت: گیاهان تواریخت احتمالی بازیابی شده از محیط‌های کشت انتخابی حاوی هیگرومایسین، از طریق PCR مورد ارزیابی قرار گرفتند. استخراج DNA ژنومی از برگ‌های جوان گیاهان بازیابی شده انجام شد. آنالیز PCR بر روی DNA ژنومی این گیاهان با استفاده از آغازگرهای اختصاصی، وجود قطعه ۱۶۵۰ جفت بازی را نشان داد؛ در حالی که در گیاهان شاهد هیچ‌گونه باندی مشاهده نشد (شکل ۶).

(در آغازگر معکوس) و توالی افزایش‌دهنده Kozak بیانی طراحی شده بود، از طریق PCR تکثیر گردید (شکل ۱).

همسانه سازی ژن لوسیفر از ناقل بیانی گیاهی (pCAMBIA1304): محصول PCR ژن لوسیفر از همچنین ناقل با آنزیم‌های NcoI و BstEII برش داده شدند. پس از اطمینان از صحت برش‌ها، واکنش اتصال صورت پذیرفت و در نهایت ژن لوسیفر از ناقل گیاهی pCAMBIA1304 کلون گردید. سازه ایجاد شده (شکل ۴) به روش شوک حرارتی به باکتری E. coli نژاد DH5α منتقل گردیدند. جهت تایید همسانه سازی از واکنش‌های PCR (شکل ۲)، هضم آنزیمی با آنزیم‌های NcoI و BstEII و تعیین luc.1304 توالی (جدول ۱) استفاده شد. انتقال سازه 1304 به آگروباکتریوم با استفاده از روش ذوب و انجماد انجام گرفت. آگروباکتریوم حاوی ژن لوسیفر از روی محیط کشت LB دارای آنتی‌بیوتیک‌های استرپتومایسین و کانامایسین رشد داده شد. آنالیز Colony PCR با آغازگرهای اختصاصی، حضور قطعه ۱۶۵۰ جفت بازی را در آگروباکتریوم تایید کرد (شکل ۳).

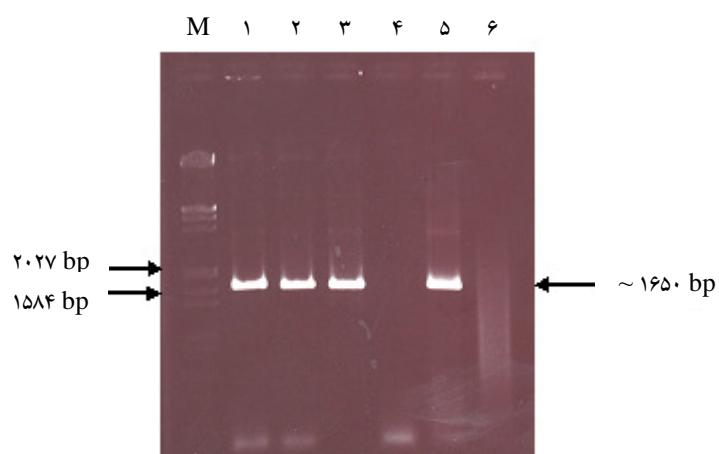
جدول ۱- آنالیز BLAST برای ژن لوسیفر از کلون شده، مشابهت کاملی در توالی نوکلئوتیدی با توالی موجود این ژن در GenBank را نشان می‌دهد

کد مشخصه در باتک ژن	موجود زنده	درصد مشابهت
AY742225.1	Lampyris turkestanicus	%100
X89479.1	Lampyris noctiluca	%98.7
AF328553.1	Pyrocoelia rufa	%95.8
EU684088	Photinus pyralis	%85.3

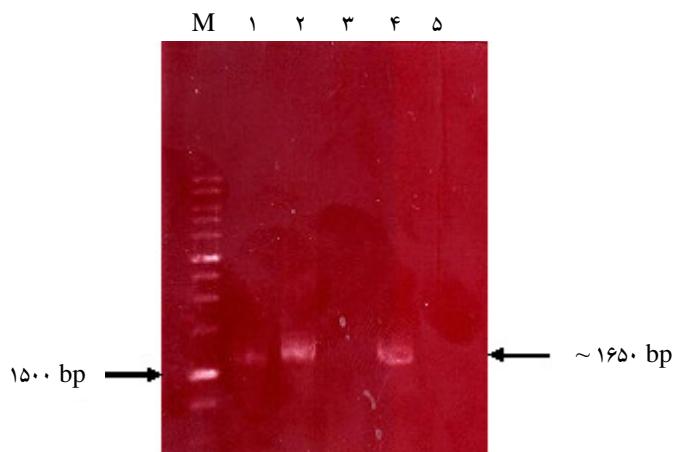
شکل ۱- محصول PCR ژن *luc* بر روی ژل آگارز ۱٪

چاهک M: مارکر وزن مولکولی λ
چاهک های ۱ و ۲: محصول ناشی از تکثیر ژن *luc*, چاهک ۳: کنترل منفی (آب مقطر بدون DNA)

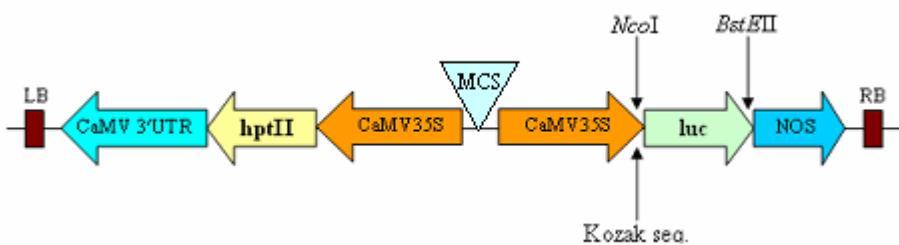
شکل ۲- تایید همسانه‌سازی با استفاده از تکنیک PCR با آغازگرهای اختصاصی ژن *luc*

چاهک M: مارکر وزن مولکولی λ , چاهک های ۱ تا ۳: ناقل های استخراج شده از کلونی ها، چاهک ۴: ناقل غیرنوتروکیب
چاهک ۵: کنترل مثبت (ناقل pQE30 حاوی ژن *luc*), چاهک ۶: کنترل منفی (آب مقطر بدون DNA)

شکل ۳- تایید حضور ژن luc (حدود ۱۶۵۰ bp) در آگرروباکتریوم با استفاده از تکنیک Colony PCR و آغازگرهای اختصاصی

چاهک M: مارکر وزن مولکولی ۱Kb، چاهک های ۱و ۲: آگرروباکتریوم حاوی سازه luc.1304، چاهک ۳: آگرروباکتریوم بدون ناقل ۴: کنترل مثبت (باکتری E. coli حاوی سازه luc.1304)، چاهک ۵: کنترل منفی (آب مقطر بدون DNA).

شکل ۴- طرح شماتیک سازه luc.1304

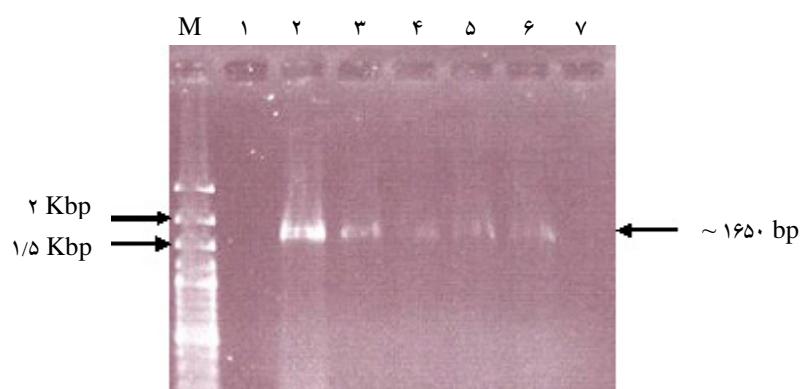
این سازه دارای ژن مقاومت به هیگرومایسین (hptII)، محل های برشی NcoI و BstEII، پیشبرنده CaMV35S، توالی خاتمه دهنده نسخه برداری (NOS)، توالی افزایش دهنده بیانی (Kozak sequence)، توالی های مرزی چپ (LB) و راست (RB) و ژن luc می باشد.

شکل ۵- الف- ریزنمونه‌های برگی توتون (*Nicotiana tabacum*) تلقیح شده با آگر و باکتریوم

بر روی محیط

گرینش گر اولیه حاوی آنتی‌بیوتیک هیگرومایسین (15 mg.L^{-1}) و سفو تاکسیم (200 mg.L^{-1})، ب) هیچ گونه باززایی بر روی ریزنمونه‌های برگ‌های توتون شاهد بر روی محیط کشت انتخابی مشاهده نشد. ج) رشد گیاهچه‌های باززایی شده در محیط کشت انتخابی حاوی 25 mg.L^{-1} هیگرومایسین و 200 mg.L^{-1} سفو تاکسیم. د) رشد گیاهان تراریخت در گلدان پس از انتقال به ورمیکولايت

شکل ۶- بررسی DNA ژنومی استخراج شده از گیاهچه‌های باززایی شده و شاهد با استفاده از تکنیک PCR و آغازگرهای اختصاصی ژن لوسیفراز

چاهک M: مارکر وزن مولکولی ۱۰۰ bp، چاهک ۱: گیاه شاهد (غیرتراریخت)، چاهک ۲: کنترل مثبت (سازه luc.1304 تخلیص شده)، چاهک‌های ۳ تا ۶: گیاهان تراریخت، چاهک ۷: کنترل منفی (آب مقطر بدون DNA)

pCAMBIA1304 حاوی ژن مقاومت به کانامایسین (جهت انتخاب باکتری حاوی ناقل) و ژن مقاومت به هیگرومایسین (جهت انتخاب گیاه تراریخت) به عنوان ژن‌های گزارشگر، پیشبرنده CaMV35S، خاتمه‌دهنده NOS و فیوژنی از دو ژن GFP و GUS به عنوان ژن گزارشگر می‌باشد. از سایر ویژگی‌های این ناقل می‌توان به اندازه کوچک آن، تعدد نسخه‌ها^۲ و پایداری در آگروباکتریوم اشاره نمود. جهت افزایش بیان در سطح نسخه‌برداری ژن، پس از هضم ناقل بوسیله آنزیم‌های مربوطه و حذف ژن‌های بتا-گلوکورونیداز (GUS) و GFP از ناقل pCAMBIA1304 به جای آنها و مابین پیشبرنده CaMV35S و luc خاتمه‌دهنده NOS جایگزین گردید. دو عامل مهم و موثر بر افزایش میزان نسخه‌برداری عبارتند از: پیشبرنده قوی و سیگنال پلی‌آدنیلاسیون.^۳ در CaMV35S گیاهان دولپه‌ای مانند توتون، پیشبرنده یک انتخاب مناسب و عمومی می‌باشد، زیرا باعث بیان قوی و دائمی ژن مورد نظر، در بافت‌های مختلف گیاه هدف و در مراحل متفاوت رشد گیاه می‌شود. عامل مهم دیگر در بیان بالای ژن، سیگنال قوی پلی‌آدنیلاسیون می‌باشد که جهت پایداری نسخه‌های ساخته شده با پیشبرنده CaMV35S، خاتمه‌دهنده ژن NOS، مناسب و عمومی می‌باشد (۷ و ۲۵). همچنین از توالی افزایش‌دهنده سیستم بیان گیاهی، جهت افزایش بیان ژن استفاده شد. این توالی از بررسی توالی‌های قبل از کدون آغاز، در ژن‌هایی با بیان بالا در گیاهان بدست آمده است (۲۶)؛ توالی مورد توافق Kozak عبارت است از: AccAUGG صورت همپوشان با توالی برشی NcoI و کدون آغاز در طراحی آغازگر پیشرو مد نظر قرار گرفت. این توالی در مولکول‌های mRNA یوکاریوتی توسط

بحث

آنزیم لوسیفراز حشره شبتاب یکی از مهمترین آنزیم‌هایی است که در زمینه‌های مختلف علوم پایه، پزشکی و صنعت، کاربردهای فراوان دارد. استفاده از لوسیفراز شبتاب، اساس گستره وسیعی از تکنیک‌های تشخیصی را تشکیل می‌دهد (۱۱ و ۱۷). در طی سال‌های اخیر گرایش اقتصادی و تجاری گستره‌های برای توسعه تکنولوژی‌های بر اساس بیولوژیکسنس به عنوان جایگزینی برای روش‌های قدیمی غربالگری به وجود آمده است. با توجه به کاربرد وسیع این آنزیم، تولید اینو و کم‌هزینه آن از طریق کشاورزی مولکولی حائز اهمیت است.

از سوی دیگر امروزه ژن لوسیفراز حشره شبتاب (luc) به عنوان یکی از حساس‌ترین ژن‌های گزارشگر در سلول‌های زنده و بافت‌ها کاربرد دارد. از ویژگی‌های بارز ژن luc به عنوان گزارشگر می‌توان به حساسیت بالا، تنوع روش‌های ردیابی، امکان سنجش کمی، عدم تداخل با فرآیندهای داخل سلول گیاهی، غیرتخربی بودن آزمون و سنجش لحظه‌ای^۱ بیان ژن به دلیل نیمه عمر کوتاه این آنزیم اشاره نمود.

گرچه گزارش‌هایی از تولید لوسیفراز حشره شبتاب گونه آمریکای شمالی *P. pyralis* در گیاه (۲۰) و نیز بیان لوسیفراز حشره شبتاب گونه ایرانی *E. coli* در *L. turkestanicus* (۲) اما این تحقیق اولین گزارش از انتقال ژن لوسیفراز حشره شبتاب گونه ایرانی به گیاه می‌باشد.

در این پژوهش از ناقل بیانی دوتایی pCAMBIA1304 ژن luc جهت همسانه‌سازی و انتقال ژن به توتون استفاده گردید. این ناقل به علت دارا بودن ویژگی‌های مطلوب، به منظور انتقال ژن مورد استفاده قرار گرفت. ناقل بیانی

2- High copy number

3- Polyadenylation signal

1- Real time

بررسی‌های مولکولی با تکنیک PCR بر روی گیاهان تاریخت، انتقال ژن لوسیفراز به گیاهان بازیابی شده را تایید نمود (شکل ۶).

بررسی و تجزیه و تحلیل گیاهان تاریخت در نسل‌های بعدی انجام خواهد شد و امید است با ادامه و تکمیل این کار تحقیقاتی، گامی دیگر در راه استقلال علمی و اقتصادی کشور برداشته شود.

سپاسگزاری

از حمایت‌های مادی و معنوی مسئولین آزمایشگاه بیوتکنولوژی کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس که زمینه این تحقیق را فراهم نموده‌اند، و همچنین از همکاری‌های ارزشمند آقای مهندس معصومی اصل، آقای مهندس محب‌الدینی، خانم مهندس آزموده و خانم مهندس رستم‌پور سپاسگزاری می‌گردد.

ریوزوم به عنوان جایگاه آغاز ترجمه شناخته می‌شود و هرچه مشابهت آن با توالی مورد توافق بیشتر باشد سیگنال قویتری برای ترجمه است (۲۷). جهت انتقال ژن به گیاه توتون از روش آگروباکتریوم استفاده گردید که امروزه به طور گسترده‌ای جهت تاریختی گیاهان (خصوصاً دولپه‌ای‌ها) مورد استفاده قرار می‌گیرد. در تاریختی توتون، این روش مزایای متعددی نسبت به سایر روش‌های انتقال ژن دارد که از آن جمله می‌توان به مواردی اشاره نمود: گیاه توتون به تلقیح با نژاد آگروباکتریوم سویه LBA4404 فوق العاده حساس است؛ گیاهچه‌ها مستقیماً و بدون نیاز به تشکیل کالوس، بازیابی می‌شوند؛ گیاهچه‌ها به آسانی از محل لبه‌های بریده شده ریزنمونه (برگ)، پس از تلقیح بوسیله آگروباکتریوم حاوی ناقل، رشد می‌کنند و کارایی بازیابی از بافت‌های گیاهی از این طریق نسبت به سایر روش‌ها بسیار بالا است (۷).

منابع

1. Aldo, R., Massimo, G., Patrizia, P., and Mara, M. 2003. Bioluminescence and chemiluminescence in drug screening. *Analytical Chemistry*, 377: 826-833.
2. Alipour, B., Hosseinkhani, S., Nikkhah, M., Naderi-Manesh, H., Chaichi, M.J., and Kazempour, S. 2004. Molecular cloning, sequence analysis and expression of a cDNA encoding the luciferase from the glow-worm, *Lampyris turkestanicus*. *Biochemical and Biophysical Research Communications*, 325: 215-222.
3. Chen, H., Zou, Y., Shang, Y., Lin, H., Wang, Y., Cai, R., Tang, X., and Zhou, J.M. 2008. Firefly luciferase complementation imaging assay for protein-protein interactions in plants. *Plant Physiology*, 146: 368-376.
4. Daniell, H. 2003. Medical molecular farming: expression of antibodies, biopharmaceuticals and edible vaccines via chloroplast genome (Vasil, I.K. Ed.). Kluwer Academic Publishers. Netherlands, pp: 371-376.
5. Daniell, H., Lee, S.B., Panchal, T., and Wiebe, P.O. 2001. Expression of cholera toxin B subunit gene and assembly as functional oligomers in transgenic tobacco chloroplasts. *Journal of Molecular Biology*, 311: 1001–1009.

6. De Wet, J.R., Wood, K.V., Helinski, D.R., and Deluca, M. 1985. Cloning of Firefly luciferase cDNA and the expression of active luciferase in *Escherichia coli*. Proc. Natl. Acad. Sci. USA, 82: 7870-7873.
7. Fischer, R., and Schillberg, S. 2004. Molecular Farming, plant made pharmaceuticals and technical proteins, Wiley-VCH Verlag GmbH and Co. KgaA, 114 p.
8. Gelvin S. 2003. Agrobacterium-mediated plant transformation: The biology behind the “gene-jockeying” tool. Microbiology and Molecular Biology Reviews, 67: 16–37.
9. Gomi, K., Hirokawa, K., and Kajiyama, N. 2002. Molecular cloning and expression of the cDNA encoding luciferin regenerating enzyme from *Luciola cruciata* and *Luciola lateralis*. Gene, 294:157-166.
10. Harwood, W.A., Ross, S.M., Bulley, S.M., Travella, S., Busch, B., Harden, J. and Snape, J.W. 2002. Use of the Firefly luciferase gene in a barley (*Hordeum vulgare*) transformation system. Plant Cell Reports, 21: 320-326.
11. Hauke, H., and Mona, C.W. 2006. Whole-cell living biosensors - Are they ready for environmental application? Applied Microbiology and Biotechnology, 70: 273-280.
12. Koo, J., Kim, Y., Kim, J., Yeom, M., Lee, I.C., and Nam, H.G. 2007. A GUS/luciferase fusion reporter for plant gene trapping and for assay of promoter activity with luciferin-dependent control of the reporter protein stability. Plant Cell Physiology, 48: 1121-1131.
13. Kovalchuk, I., and Kovalchuk, O. 2008. Transgenic plants as sensors of environmental pollution genotoxicity. Sensors, 8: 1539-1558.
14. Leeuwen, W.V., Hagendoorn, M.J.M., Ruttink, T., Poecke, R.V., Vanderplas, L.H.W., and Vanderklor, A.R. 2000. The use of the luciferase reporter system for *in Planta* gene expression studies. Plant Molecular Biology Reporter, 18: 143a-143t.
15. Leite, A., Kemper, E.L., Da Silva, J., Luchessi, A.D., Siloto, M.P., Bonaccorsi, E.D., El-Dorry, H.F., and Aruda, P. 2000. Expression of correctly processed human growth hormone in seeds of transgenic tobacco plants. Molecular Breeding, 6: 47-53.
16. Ma, J.K.C., Drake, P.M.W. and Christou, P. 2003. The production of recombinant pharmaceutical proteins in plants. Nature Reviews Genetics, 4: 794-805.
17. Milligan, M. 2004. Applications of bioluminescence and fluorescence resonance energy transfer to drug discovery at G protein-coupled receptors. European Journal of Pharmaceutical Sciences, 21: 397-405.
18. Murashige, T., and Skoog, F. 1962. A revised medium for rapid growth and bioassays with tobacco tissue culture. Physiology Plant, 15: 473-497.
19. Murray, M.G., and Thompson, W.F. 1980. Rapid isolation of high molecular weight plant DNA. Nucleic Acid Research, 8: 4321-4325.

20. Ow, D.W., Wood, K.V., Deluca, M., De WET, J.R., Helinski, D.R., and Howell, S.H. 1986. Transient and stable expression of the Firefly luciferase gene in plant cells and transgenic plants. *Science*, 234: 856-859.
21. Ronaghi, M., Karamohamed, S., Petterson, B., Uhlen, M., and Nyren, P. 1996. Real-time DNA sequencing using detection of pyrophosphate release. *Analytical Biochemistry*, 242: 84-89.
22. Ruijter, N.C.A., Verhees, J., Leeuwen, W.V., and van der Krol, A.R. 2003. Evaluation and comparison of the GUS, LUC and GFP reporter system for gene expression studies in plants. *Plant Biology*, 5: 103-115.
23. Sambrook, J., Fritsch, E.F., and Maniatis, T. 1989. Molecular cloning: A laboratory manual (2nd). Cold Spring Harbor Laboratory Press, Cold Spring Harbor, N.Y., 858 p.
24. Schillberg, S., Emans, N., and Fischer, R. 2002. Antibody molecular farming in plants and plant cells. *Phytochemical Reviews*, 1: 45-54.
25. Sunil Kumar, G.B., Ganapathi, T.R., Revathi, C.J., Prasad, K.S., and Bapat, V.A. 2003. Expression of hepatitis B surface antigen in tobacco cell suspension cultures. *Protein Expression and Purification*, 32: 7-10.
26. Taylor, J., Jones, J.D.G., Sandler, S., Muller, G.M., and Bedbrook, J. 2000. Optimizing of expression of chimeric genes in plant cells. *Molecular Genetics*, 210: 572-577.
27. Wang, X.Q., and Rothnagel J.A. 2004. 5' Untranslated regions with multiple upstream AUG codons can support low-level translation via leaky scanning and reinitiation. *Nucleic Acids Research*, 32: 227-235.